

DZIENNIK URZĘDOWY

GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

Warszawa, dnia 3 kwietnia 1984 r.

Nr 1

Poz. 1—3

TREŚĆ

ZARZĄDZENIA

Poz.		Str.
1 — nr 1	Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 19 marca 1984 r. w sprawie zasad sprzedaży talonów i bonów benzynowych oraz wydawania upoważnień do zakupu benzyn silnikowych dla cudzoziemców	1
2 — nr 2	Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 28 marca 1984 r. w sprawie określenia dziennych stawek wymiany walut obcych przez osoby zagraniczne w celu pokrycia kosztów pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	2
3 — nr 3	Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 2 kwietnia 1984 r. w sprawie Resortowej Komisji do Spraw Rodzajów i Kategorii Obiektów Hotelarskich	4

1

ZARZĄDZENIE Nr 1

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 19 marca 1984 r.

w sprawie zasad sprzedaży talonów i bonów benzynowych oraz wydawania upoważnień do zakupu benzyn silnikowych dla cudzoziemców.

Na podstawie § 5 uchwały nr 27 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1984 r. w sprawie sprzedaży benzyn silnikowych odbiorcom prywatnym oraz jednostkom gospodarki nieupublicznej (Monitor Polski Nr 5, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Do zakupu talonów benzynowych są uprawnieni cudzoziemcy z krajów I obszaru płatniczego, przebywający czasowo w Polsce i użytkujący pojazdy samochodowe z silnikami benzynowymi, zarejestrowane w tych krajach.

2. Do zakupu bonów benzynowych są uprawnieni cudzoziemcy z krajów II obszaru płatniczego, przebywający czasowo w Polsce i użytkujący pojazdy samochodowe, zarejestrowane w tych krajach.

3. Cudzoziemcy korzystający z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych akredytowani w Polsce, użytkujący

pojazdy samochodowe z silnikami benzynowymi oznakowane tablicami rejestracyjnymi dyplomatycznymi mogą nabywać benzyny silnikowe na podstawie upoważnień wydawanych do dnia 31 grudnia 1984 r. przez Główny Inspektorat Gospodarki Energetycznej w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

§ 2.

Ustala się zasady sprzedaży talonów benzynowych, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 3.

Bony benzynowe sprzedawane są na zasadach określonych w Instrukcji dla kas walutowych biur podróży.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1984 r.

Przewodniczący Komitetu: *J. Cisowski*

Załącznik do zarządzenia nr 1 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 19 marca 1984 r. (poz. 1).

Zasady sprzedaży talonów benzynowych

1. Talony benzynowe, zwane dalej „talonami”, są drukami wartościowymi emitowanymi przez Państwowe Przedsiębiorstwo „Orbis”, o nominale określonym w złotych.

2. Sprzedaż talonów organizuje i prowadzi Państwowe Przedsiębiorstwo „Orbis”:

1) na terenie kraju — w wyznaczonych kasach walutowych,

2) w krajach I obszaru płatniczego — za pośrednictwem biur podróży w tych krajach.

3. Sprzedaż talonów na terenie kraju mogą prowadzić

także inne jednostki organizacyjne posiadające kasy walutowe — na podstawie porozumienia zawartego z Państwowym Przedsiębiorstwem „Orbis”.

4. Talony są sprzedawane na terenie kraju za:

- 1) czeki podróżnicze, nabyte w krajach I obszaru płatniczego, przeznaczone do realizacji w Polsce,
- 2) za waluty krajów I obszaru płatniczego w równowartości do 30 rubli, z wyjątkiem koron, które mogą być przyjmowane od obywateli CSRS w równowartości do 10 rubli.

5. Przy sprzedaży talonów na terenie kraju Państwowe Przedsiębiorstwo „Orbis” pobiera od nabywców opłatę w wysokości 10% wartości talonów.

6. Zasady sprzedaży talonów za granicą i związanych z tym rozliczeń określają umowy zawarte przez Państwowe Przedsiębiorstwo „Orbis” z zagranicznymi biurami podróży

7. Nie wykorzystane talony mogą być zwrócone:

- 1) w kasach walutowych w kraju — za wypłatą nominalnej wartości talonów w złotych,
- 2) w zagranicznych punktach sprzedaży talonów — w walucie danego kraju.

8. Szczegółowe zasady sprzedaży, ewidencji, rozliczeń oraz kasacji wykorzystanych talonów zostaną określone w instrukcji dyrektora Państwowego Przedsiębiorstwa „Orbis” oraz umowach z kontrahentami uczestniczącymi w sprzedaży i realizacji talonów benzynowych.

2

ZARZĄDZENIE Nr 2

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 28 marca 1984 r.

w sprawie określenia dziennych stawek wymiany walut obcych przez osoby zagraniczne w celu pokrycia kosztów pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1984 r. w sprawie wymiany walut obcych przez osoby zagraniczne oraz zapłaty przez te osoby należności walutą polską udokumentowanego pochodzenia (Dz. U. Nr 15, poz. 69), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy zarządzenia dotyczą osób zagranicznych fizycznych, o których mowa w art. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288).

§ 2.

1. Ustala się następujące rodzaje obowiązkowych dziennych stawek wymiany walut obcych przez osoby zagraniczne:

- 1) dla obywateli polskich, posiadających polskie paszporty konsularne:
 - a) stawka konsularna podstawowa,
 - b) stawka konsularna ulgowa.
- 2) dla pozostałych osób zagranicznych:
 - a) stawka podstawowa,
 - b) stawka ulgowa,
 - c) stawka specjalna.

2. Uprawnienie do stawki konsularnej ulgowej przysługuje obywatelom polskim posiadającym polskie paszporty konsularne:

- 1) począwszy od 31 dnia ich pobytu w Polsce,
- 2) uczniom i studentom, którzy przekroczyli 21 rok życia, po okazaniu legitymacji wystawionych przez Międzynarodowy Związek Studentów (IUS) lub Międzynarodową Konferencję Turystyki Studenckiej (ISTC),
- 3) turystom campingowym przebywającym w Polsce w okresie od 1 maja do 30 września w przypadkach, kiedy przekraczają granicę polską samochodem mieszkalnym lub samochodem osobowym wraz z przyczepą campingową,
- 4) osobom przekraczającym polską granicę morską jachtami lub wynajmującym jachty w Polsce,

5) będącym małżonkami studentów — pozostałych osób zagranicznych, aktualnie odbywających studia w Polsce.

Uprawnienie to przysługuje także małżonkom studentów, będących posiadaczami polskich paszportów konsularnych, którzy aktualnie odbywają studia w Polsce.

3. Uprawnienie do stawki ulgowej przysługuje pozostałym osobom zagranicznym:

- 1) pochodzenia polskiego, ich małżonkom i dzieciom,
 - 2) małżonkom i dzieciom:
 - a) posiadaczy polskich paszportów konsularnych,
 - b) obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą na podstawie paszportów wystawionych w Polsce,
 - c) obywateli polskich zamieszkałych w Polsce,
 - 3) małżonkom studentów — osób zagranicznych aktualnie odbywających studia w Polsce,
 - 4) które nie przekroczyły 21 roku życia,
 - 5) uczniom i studentom, którzy przekroczyli 21 rok życia, po okazaniu legitymacji wystawionych przez Międzynarodowy Związek Studentów (IUS) lub Międzynarodową Konferencję Turystyki Studenckiej (ISTC),
 - 6) turystom campingowym przebywającym w Polsce w okresie od 1 maja do 30 września w przypadkach, kiedy przekraczają granicę polską samochodem mieszkalnym lub samochodem osobowym wraz z przyczepą campingową,
 - 7) przekraczającym polską granicę morską jachtami lub wynajmującym jachty w Polsce.
4. Uprawnienie do stawki specjalnej przysługuje osobom wymienionym w ust. 3 pkt 1 i 2 — począwszy od 31 dnia ich pobytu w Polsce.

§ 3.

Wysokość obowiązkowych dziennych stawek wymiany walut określają:

- 1) dla obywateli polskich, posiadających polskie paszporty konsularne — załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) dla pozostałych osób zagranicznych — załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 4.

1. Obowiązkowa wymiana dzienna obejmuje okres ważności wizy polskiej włącznie z dniem wjazdu (bez dnia wjazdu).

2. Przy tranzycie przez Polskę powyżej 24 godzin (do 72 godzin) obowiązuje dokonanie jednokrotnej wymiany dziennej według stawki podstawowej, ulgowej, konsularnej podstawowej lub konsularnej ulgowej.

§ 5.

Wysokość i zasady stosowania dziennych stawek wymiany dla obywateli niektórych państw zaliczanych do I obszaru płatniczego określają odrębne porozumienia.

§ 6.

Traci moc zarządzenie nr 1 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 25 stycznia 1982 r. w sprawie określenia minimalnych kwot zagranicznych środków płatniczych, jakie cudzoziemcy powinni wymieniać w celu pokrycia kosztów ich pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. Urz. GKT z 1982 r. Nr 2, poz. 2 i z 1983 r. Nr 1, poz. 1).

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 1984 r.

Przewodniczący Komitetu: J. Cisowski

Załącznik do zarządzenia nr 2 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 28 marca 1984 r. (poz. 2).

Załącznik nr 1

Stawki konsularne obowiązkowej wymiany dziennej

Państwo	Waluta ⁴⁾	Stawka konsularna	
		podstawowa	ulgowa
Francja	frank francuski	35	17,50
RFN ¹⁾	marka RFN	11	5,50
Szwecja ²⁾	korona szwedzka	35	17,50
USA ³⁾	dolar USA	5	2,50
Wielka Brytania	funt brytyjski	3	1,50
Włochy	lir włoski	7000	3500

Uwagi:

- ¹⁾ Dla Holandii stawki są takie same jak dla RFN, w markach RFN lub w innych walutach, po przeliczeniu waluty płatności na marki RFN według obowiązujących kursów. Dotyczy to również Berlina Zachodniego.
- ²⁾ Dla Danii, Finlandii, Islandii i Norwegii stawki są takie same jak dla Szwecji, w koronach szwedzkich lub w innych walutach, po przeliczeniu waluty płatności na korony szwedzkie według obowiązujących kursów.

- ³⁾ Dla innych państw nie wymienionych w tabeli oraz w „Uwagach” stawki są takie same jak dla USA, w dolarach USA lub w innych walutach, po przeliczeniu waluty płatności na dolary USA według obowiązujących kursów.
- ⁴⁾ Dla ustalenia stawki w innej walucie, aniżeli podane w tabeli, przyjmuje się stawki określone dla danego państwa po przeliczeniu waluty płatności według obowiązujących kursów.

Załącznik nr 2

Stawki obowiązkowej wymiany dziennej

Państwo	Waluta ⁴⁾	Stawka		
		podstawowa	ulgowa	specjalna
Francja	frank francuski	85	40	20
RFN ¹⁾	marka RFN	30	13	6,50
Szwecja ²⁾	korona szwedzka	85	40	20
USA ³⁾	dolar USA	15	7	3,50
Wielka Brytania	funt brytyjski	8	3,80	1,90
Włochy	lir włoski	19 000	8 000	4 000

Uwagi:

- ¹⁾ Dla Holandii stawki są takie same jak dla RFN, w markach RFN lub w innych walutach, po przeliczeniu waluty płatności na marki RFN według obowiązujących kursów. Dotyczy to również Berlina Zachodniego.
- ²⁾ Dla Danii, Finlandii, Islandii i Norwegii stawki są takie same jak dla Szwecji, w koronach szwedzkich lub w innych walutach, po przeliczeniu waluty płatności na korony szwedzkie według obowiązujących kursów.

- ³⁾ Dla innych państw nie wymienionych w tabeli oraz w „Uwagach” stawki są takie same jak dla USA, w dolarach USA lub w innych walutach, po przeliczeniu waluty płatności na dolary USA według obowiązujących kursów.
- ⁴⁾ Dla ustalenia stawki w innej walucie, aniżeli podane w tabeli, przyjmuje się stawki określone dla danego państwa po przeliczeniu waluty płatności według obowiązujących kursów.

3

ZARZĄDZENIE Nr 3

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 2 kwietnia 1984 r.

w sprawie Resortowej Komisji do Spraw Rodzajów i Kategorii Obiektów Hotelarskich.

Na podstawie § 1 ust. 3 pkt 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 sierpnia 1978 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Turystyki (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Tworzy się Resortową Komisję do Spraw Rodzajów i Kategorii Obiektów Hotelarskich, zwaną dalej „Komisją”.

2. W skład Komisji wchodzi:

- 1) przewodniczący — Zastępca Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki,
- 2) zastępcy przewodniczącego
 - a) Dyrektor Departamentu Usług Turystycznych Głównego Komitetu Turystyki,
 - b) Sekretarz Generalny Polskiej Federacji Campingu,
 - c) Sekretarz Generalny Polskiej Federacji Organizacji Turystycznych,
 - d) Sekretarz Generalny Zrzeszenia Polskich Hotelu Turystycznych,
- 3) sekretarz — przedstawiciel Departamentu Usług Turystycznych Głównego Komitetu Turystyki,
- 4) członkowie — przedstawiciele:

- a) Gabinetu Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki,
- b) Departamentu Ruchu Turystycznego Głównego Komitetu Turystyki,
- c) Departamentu Usług Turystycznych Głównego Komitetu Turystyki,
- d) Departamentu Zagospodarowania Turystycznego Głównego Komitetu Turystyki,
- e) Centralnego Ośrodka Informacji Turystycznej,
- f) Polskiej Federacji Campingu,
- g) Polskiej Federacji Organizacji Turystycznych,
- h) Zrzeszenia Polskich Hotelu Turystycznych,
- i) wydziału kultury fizycznej, sportu i turystyki urzędu wojewódzkiego właściwego ze względu na położenie obiektu hotelarskiego.

3. Zastępców przewodniczącego, sekretarza i członków Komisji powołuje Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki, na wniosek kierowników jednostek organizacyjnych (departamentów), których są przedstawicielami.

§ 2.

Zadaniem Komisji jest:

- 1) opiniowanie wniosków dotyczących zaliczania obiektów hotelarskich do poszczególnych rodzajów i kategorii w sprawach, w których decyzje podejmuje Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki,

- 2) opiniowanie rozpatrywanych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki odwołań od decyzji w sprawach zaliczania obiektów hotelarskich do poszczególnych rodzajów i kategorii,
- 3) kontrolowanie przestrzegania przepisów w sprawie rodzajów i kategorii zakładów hotelarskich, obozowisk turystycznych i domków turystycznych, w szczególności przez przeprowadzanie okresowych lustracji obiektów hotelarskich wszystkich rodzajów i kategorii pod względem zgodności zakresu i jakości usług z kategorią tych obiektów,
- 4) przedkładanie organom właściwym do zaliczania obiektów hotelarskich do poszczególnych rodzajów i kategorii wniosków o zmianę ustalonego rodzaju lub kategorii obiektów hotelarskich,
- 5) dokonywanie analizy systemów klasyfikacji oraz kategoryzacji obiektów hotelarskich.

§ 3.

Osoby powołane do składu Komisji wykonują swoje funkcje w ramach zadań służbowych obowiązujących w jednostkach, których są przedstawicielami w Komisji.

§ 4.

1. Komisja działa w składzie:

- 1) plenarnym,
- 2) podkomisji,
- 3) zespołów dokonujących lustracji i przeglądów obiektów hotelarskich.

2. Przewodniczący Komisji może zapraszać do wzięcia udziału w pracy Komisji odpowiednich ekspertów i rzeczoznawców, stosownie do spraw będących przedmiotem działania Komisji, podkomisji lub jej zespołów.

§ 5.

Lustracja (przeгляд) obiektu hotelarskiego powinna być dokonana w obecności dyrektora (kierownika) obiektu lub osoby przez niego upoważnionej.

§ 6.

Przewodniczący Komisji przedstawia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Turystyki roczne sprawozdania z pracy Komisji.

§ 7.

Sekretariat Komisji prowadzi Departament Usług Turystycznych Głównego Komitetu Turystyki.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: *J. Cisowski*